KUK NEWS KUK NEWS KUK NEWS KUK

KUK

NEWS

KOUKNI DO KUK NEWS

KUK news

Prosinec 2020

kuk
klub uměleckých katastrof

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

KUKlíci, KUKly a DdD 3

KUKačky a DdD 12

KUKíci a DdD 16

KUKátko a DdD 26

LITERÁRNÍ ČÁST:

Koloduchův příběh 28
(Vašík a Tonda Šimáčkovi)

Kdo nosí dárky 30
(Johanka Kopcová)

Báječná léta pod psa: kniha X film 30
(Matěj Škorpil)

Povídka na pokračování (část 1-4) 31
(Linda Bartošová)

Recenze: Virtual Ritual_Home 33
(Matěj Škorpil)

Detektivní příběh 34
(Anička Vlčková)

Jako chmýří pampelišek: Povídka na pokračování (část 1) 36
(Bětka Švábová, ilustrace Nina Strnadová)

Detektivní příběh 38
(Emilka Kalivodová)

Kultura 41
(Anička Vojvodová)

COOKnews 42
(Maty Lada)

Zdobíme KUK stromeček 45
(Tonda Šimáček)

Vážení a milí čtenáři,

nabízíme Vám další vhled do naší online výuky neboli DdD (DRAMKYdoDOMU). Možná Vás vylekal počet stran, ale mohu Vás ujistit, že první část obsahuje převážně fotky a další obrázky a druhá část nabízí literární texty, povídky, recenze,... z tvorby našich členů KUK! Tentokrát zde najdete i přílohu s vánočními KUK ozdobičkami na stromeček, tak jimi nezapomeňte ozdobit i ten Váš :-)

Určitě sledujte 19.12.2020 Želivizi a nalaďte se s námi na vánoční atmosféru.

V tomto čísle naleznete :

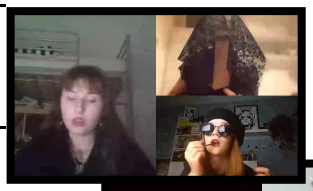

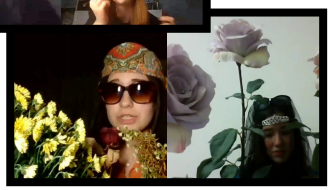

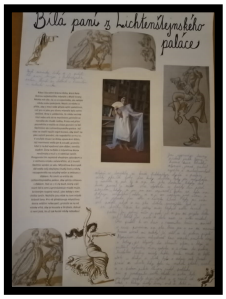

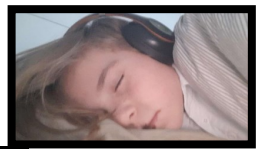

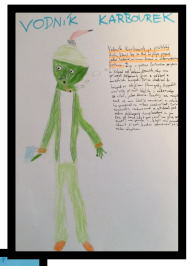

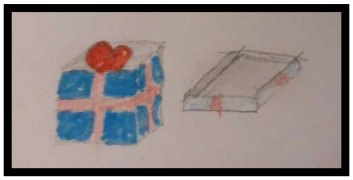

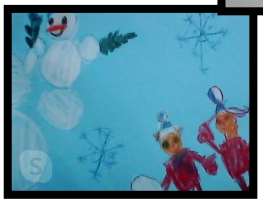

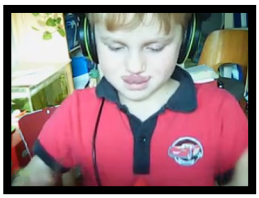

COOKnews

KUKlíci, KUKly a DdD

KUKlíci a KUKly se na přelomu října a listopadu věnovali nejrůznějším dobrodružstvím. Vše to začalo obrázkem od Pavla Čecha a jeho obrázky nás provázely i během naší společné dobrodružné cesty.

Stali jsme se dobrodruhy a prozkoumali les, překračovali spadané větve, skákali přes kameny a přes potok, procházeli úzkou cestou mezi skalami, navštívili louku, strašidelný dům, který nás dokonce na chvíli uvěznil, ale díky kouzelnému zaklínadlu jsem se dostali zpět do přírody, přelstili jsme medvěda a přenajedli se malin, vydali se za pokladem na hrad, na který nebylo jen tak se dostat, vylezli jsem na zvonici, ve které chyběl zvon a my našli několik způsobů, jak ho nahradit, prozkoumali jsme knihovnu a prolistovali několika knihami, někteří navštívili i obrazárnu a nalezli staré erby rodů, které kdysi na tomto hradě žily. Do komnaty s pokladem také nebylo jednoduché se dostat, protože ten střežil skřet, kterého bylo nutno obelstít něčím humorným, vtipným. K pokladu jsme se nakonec všichni dostali! A věřím, že si ho i všichni pořádně užili :-)

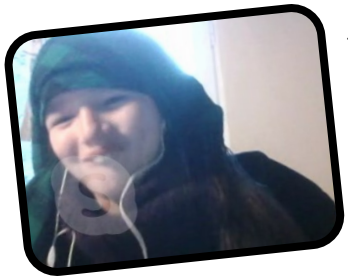

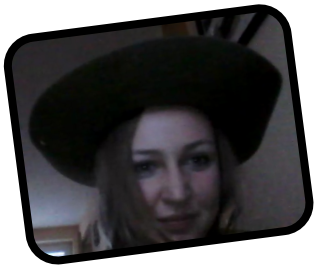

KUKlíci, KUKly a DdD

...kousek od louky jsme narazili na tento zvláštní dům...jak by podle Vás vypadal uvnitř?

A jaké oblečení a vybavení byste si vybrali pro dobrodružnou cestu vy? Podívejte se, jak jsme vyrazili my...

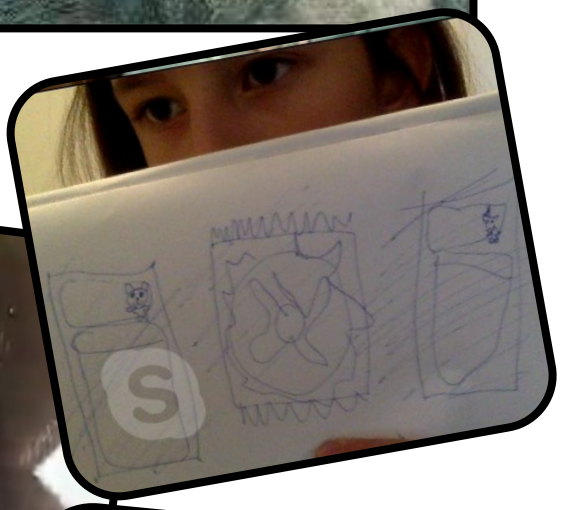

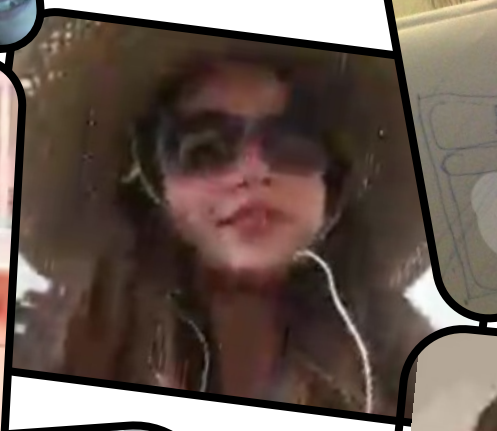

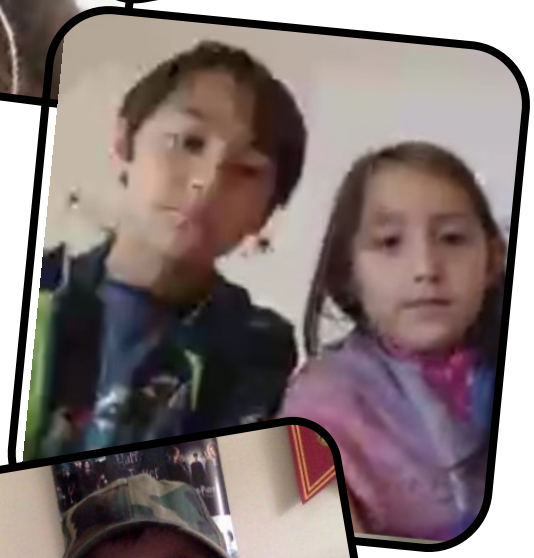

KUKlíci, KUKly a DdD

Á

N

A

R

Á

L

D

B

o

A

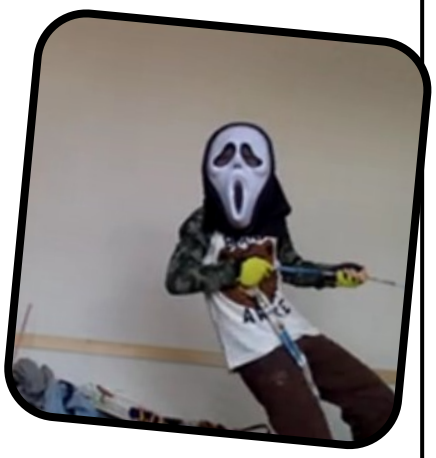

D

Naším pokladem byla: DOBRÁ NÁLADA :-)

KUKlíci, KUKly a DdD

...naši dobrodruzi neváhali a jak jen to bylo trochu možné, vyrazili do terénu za dalším dobrodružstvím... Většině se podařilo zachytit některé okamžiky a teď si je můžete prohlédnout....někdo se vydal na průzkum půdy, sklepa, lesa....a mnohdy je při této cestě někdo doprovodil...více už na fotkách :-)

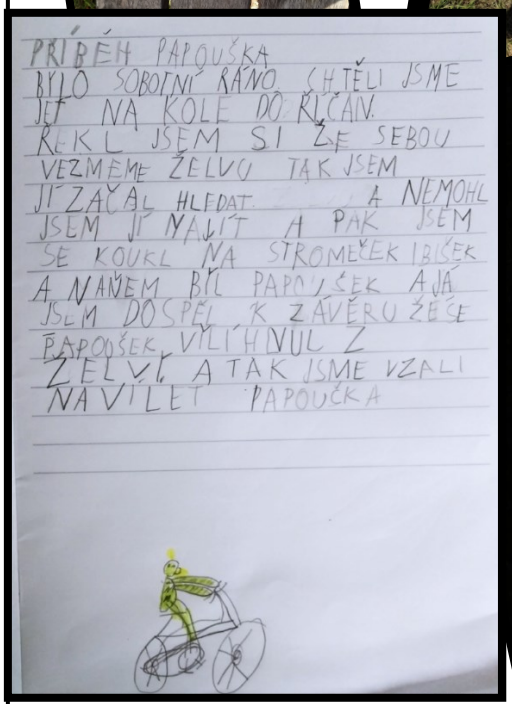

KUKlíci, KUKly a DdD

KUKlíci, KUKly a DdD

1) Co právě vyhrabal bagrista?

2) Proč jsou na ulici hasiči?

3) Kde vylézá muž z kanálu?

4) Najdeš řemeslníka? Bolí ho zub.

5) Kolik lidí se dívá z horních oken baletního studia?

6) Co asi říká hasič do megafonu?

7) Jak by se jmenovala Vaše cestovní kancelář? A jaké zájezdy a hlavně kam by nabízela?

8) Jaké další dopravní prostředky můžeme ve městě potkat?

9) Co je to za přístroj? K čemu slouží?

10) Kde je na obrázku kominík?

11) Jaká zvířata můžeme vidět na této křižovatce?

KUKlíci, KUKly a DdD

12) Zkuste postavit nějaký domeček z materiálu, který máte právě po ruce. Může být úplně z čehokoliv!

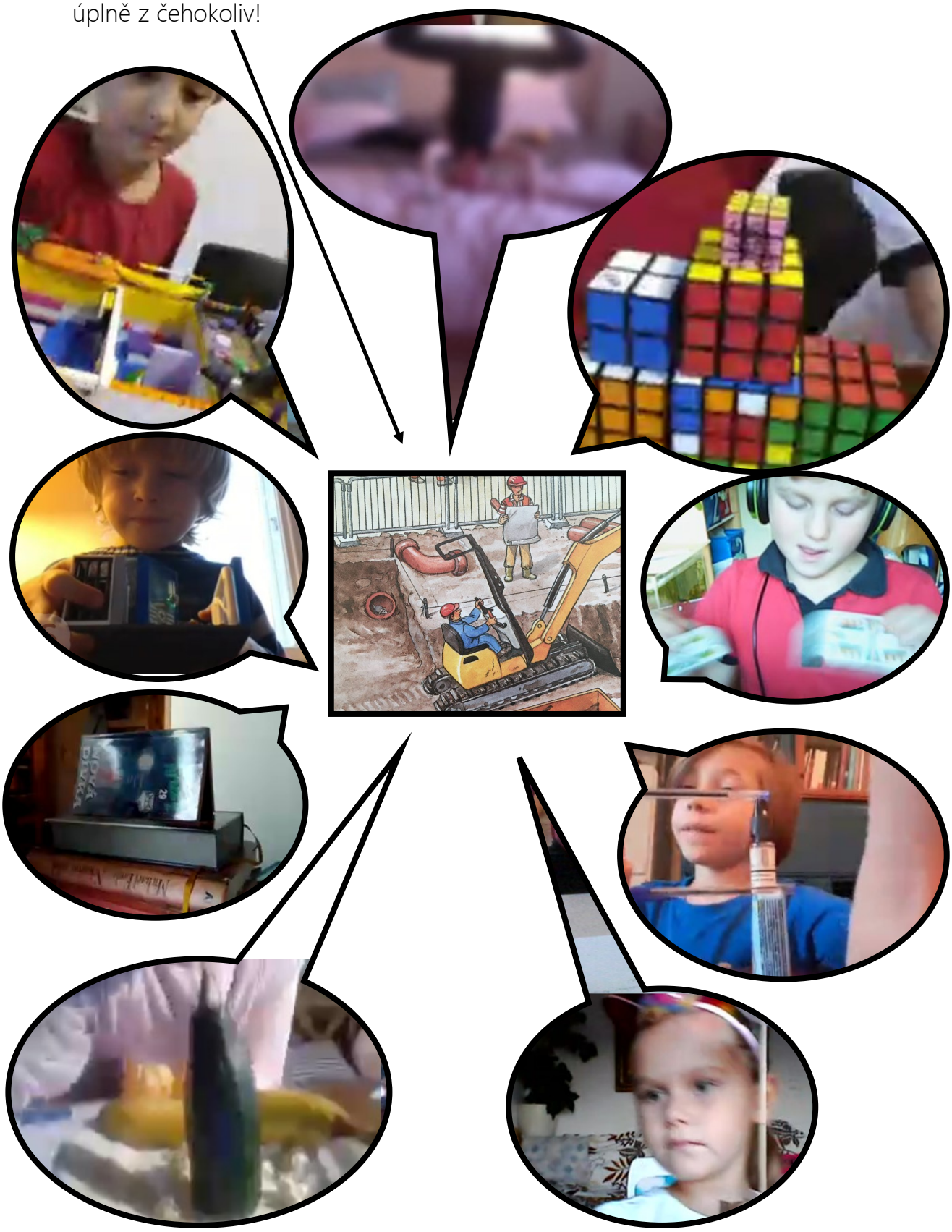

KUKlíci, KUKly a DdD

13) Co se asi píše v dopise, který právě přebírá muž na poště?

Čau…

Milý pane, zve vás vaše paní do Ameriky.

Dobrý den, pane Houska.

Doufám, že Vám došla ta práce. Mějte se hezky.

S pozdravem Brouček

Jste vyloučen z práce…

Ahoj kamaráde, jak se máš? Já jsem právě na dovolené….

Svatební oznámení

14) Jak by vypadal plakát na vaši novou inscenaci / na představení, které byste chtěli hrát?

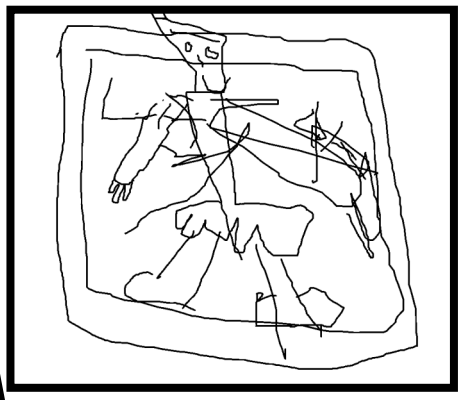

KUKlíci, KUKly a DdD

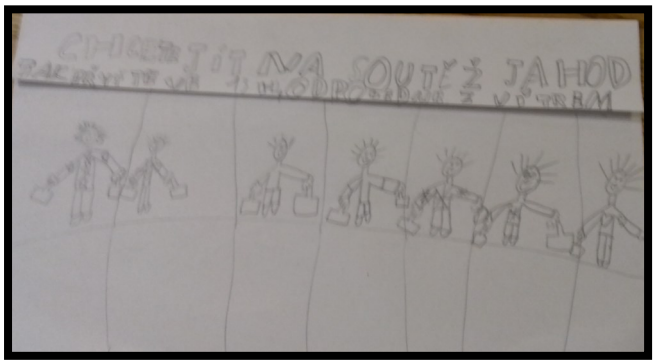

15) Na obrázku právě rozveseluje klaun holčičku v nemocnici. Jak/čím byste někoho rozveselili vy?

KUKačky a DdD

I nadále jsme s KUKačkami setrvali v detektivním světě. Čekalo nás několik pátracích úkolů. Například jsme navštívili amsterdamské náměstí, kde bylo třeba využít našich detektivních schopností! Nyní Vám nabízíme menší ukázku toho, co jsme během jednoho případu zažili!

1) Najdete našeho tajného agenta? A jaký má asi úkol? Maskuje se knihou. A za jakou knihou byste se schovali vy?

2) Co se stalo bílému psíkovi před květinářstvím? A jakou květinou byste do květinářství mohli přispět vy? Jaké rostliny bychom mohli najít u Vás doma?

3) Má majitel půjčovny kol blonďaté vlasy? Poznat majitele Vám může pomoci

jeho přezdívka „medvěd".

4) Náš další agent se snaží být při akci „16" nenápadný a využívá k tomu pouliční umění. Dokázali byste ho vystřídat? Co byste předvedli jako pouliční umění vy? A víte, koho má za úkol sledovat?

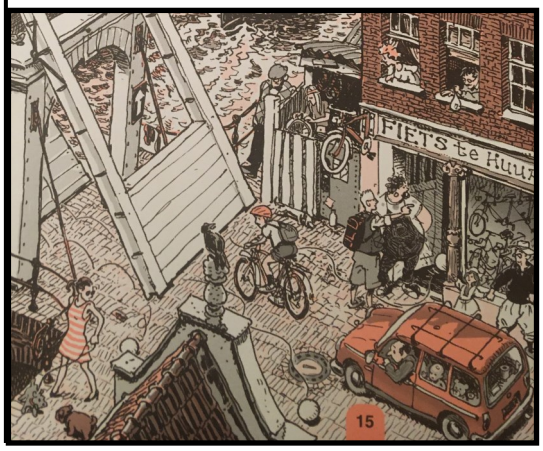

KUKačky a DdD

5) Vidíte zapomenuté kolo? Komu patří? Majitel kola rád čte.

Takto tráví čas jeden z detektivů, když zrovna nepátrá.

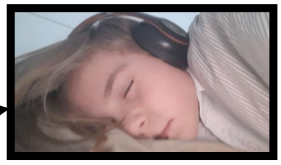

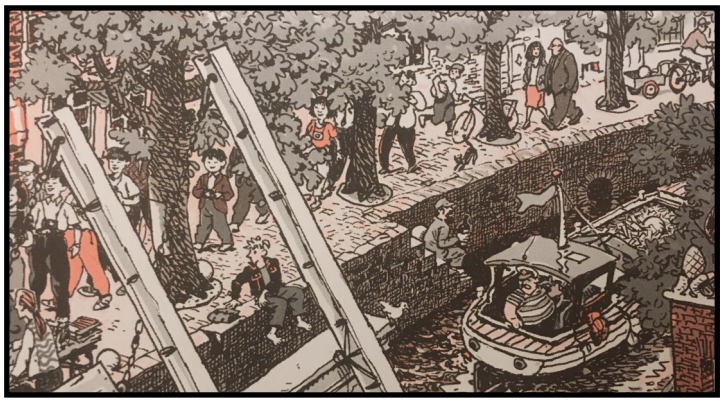

6) Vidíte našeho hlavního podezřelého?

Na základě získaných indicií jsme zjistili, že případ úzce souvisí s kapitánem na lodi! O co v tomto případě jde? Kdo všechno je do případu zapleten a jak? Podívejte se ještě

jednou na celé náměstí. Podezřelý je i karambol se sýry, které se rozkutáleli po celém náměstí. Je jich 26. Najdete je všechny?

KUKačky, KUKíci a DdD

svátek

pouť

koláčky na pouť

opakování

dlouho

kronika

malý brácha nás ráno budí

oslava

RODINNÁ TRADICE

TRADICE

pravidelnost

hledání čo-koládových vajíček na Velikonoce

hnětýnky na sv. Havla

sobotní sledování filmů s rodinou

slavení

kultura

symboly

scházení se s partou na Halloween

rozdílné

svatby

rodinné oslavy

pravidelné návštěvy

křtiny

rodinné sešlosti

promoce

výlety

obyčeje

zvyky

místo oslavy

palačinky o víkendu

pomlázka

Mácháč—stejný ho-tel, stejný pokoj, stejné výlety

karneval na narozeniny dědy a ba-bičky

dědíme jméno Eva

setkávání

chata každý rok

celá „famílie“ v jednom hotelu

krajka

Velikonoce

svátek

„z otce na syna“

KUKačky, KUKíci a DdD

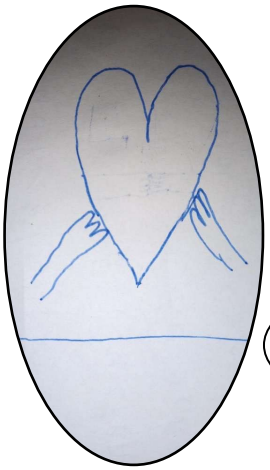

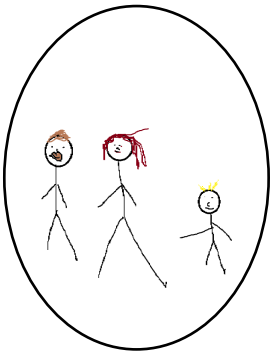

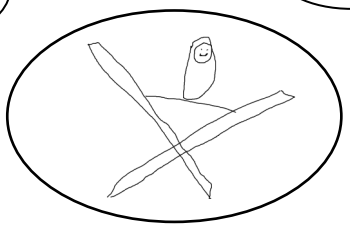

ozdoby

VÁNOCE

hvězda

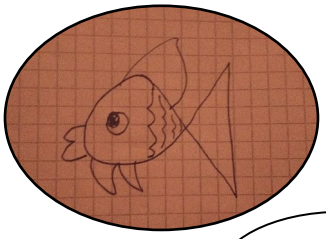

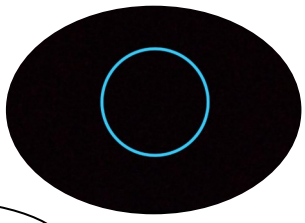

symboly

stromeček

dárky

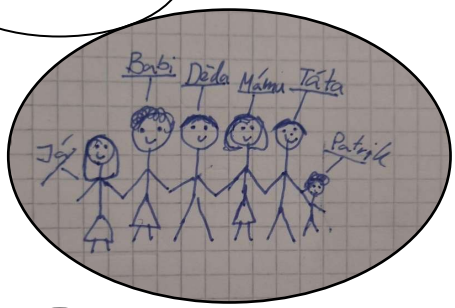

kapr

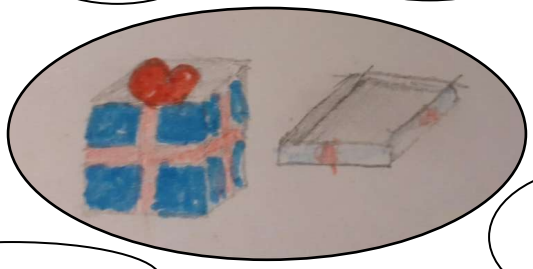

jmelí

rodina

KUKačky, KUKíci a DdD

Máme zde prosinec, blíží se Vánoce a k nim neodmyslitelně patří Betlém. Během vánočních svátků se mnozí chodívají koukat na výstavy Betlémů. Všechny mají sice něco společného, ale mohou se lišit samotným zpracováním, využitím různého materiálu (dřevo, krajka, látka, vosk, papír,…). My jsme si pro vás s KUKačkama a KUKíkama také připravili výstavu Betlémů.

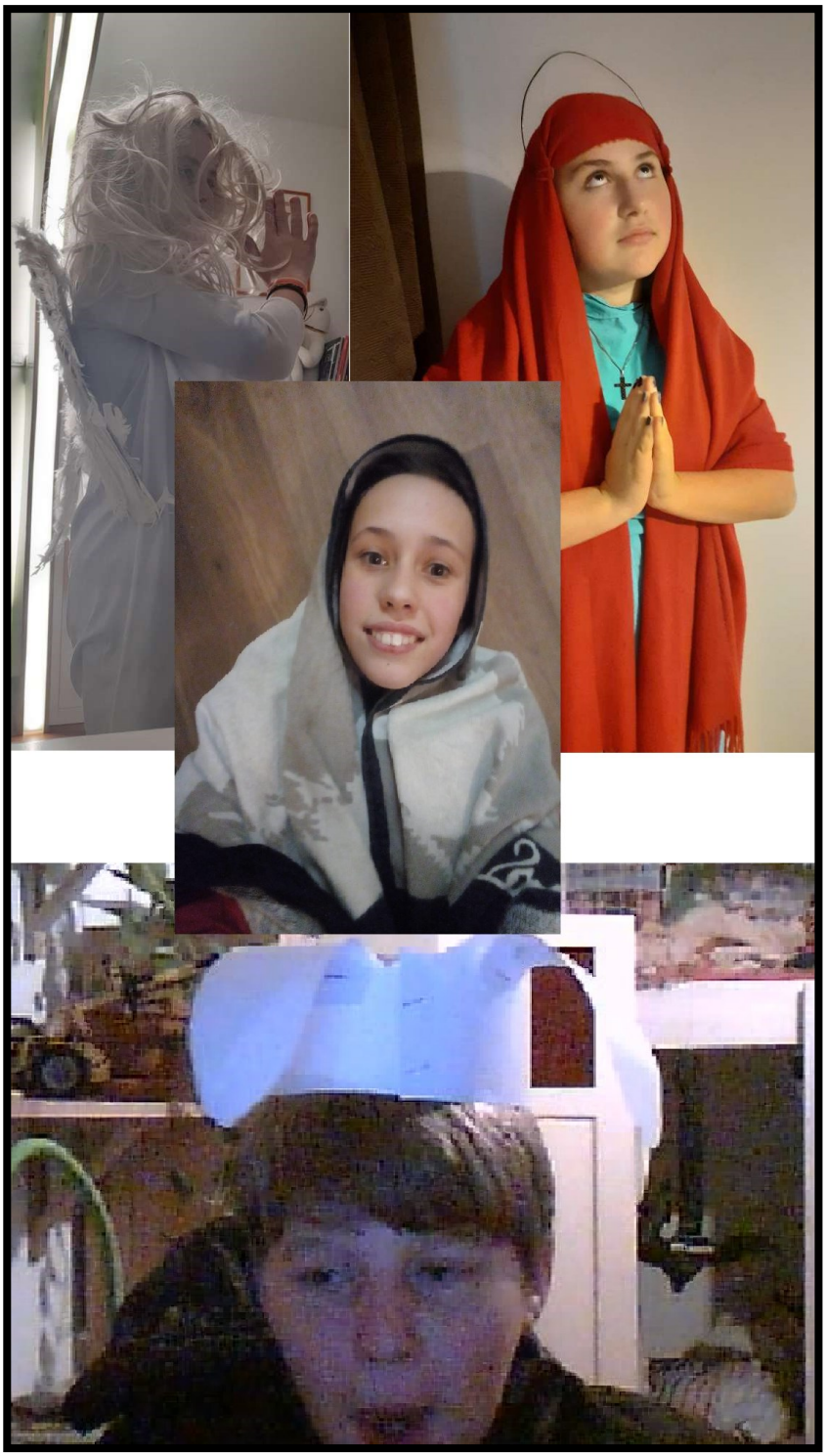

KUKačky, KUKíci a DdD

KUKačky, KUKíci a DdD

KUKíci a DdD

Od strojů času a cestování časem se KUKíci posunuli ke konkrétním místům v Praze, která prozkoumávají z historického hlediska a sbírají materiál pro svou novou inscenaci.

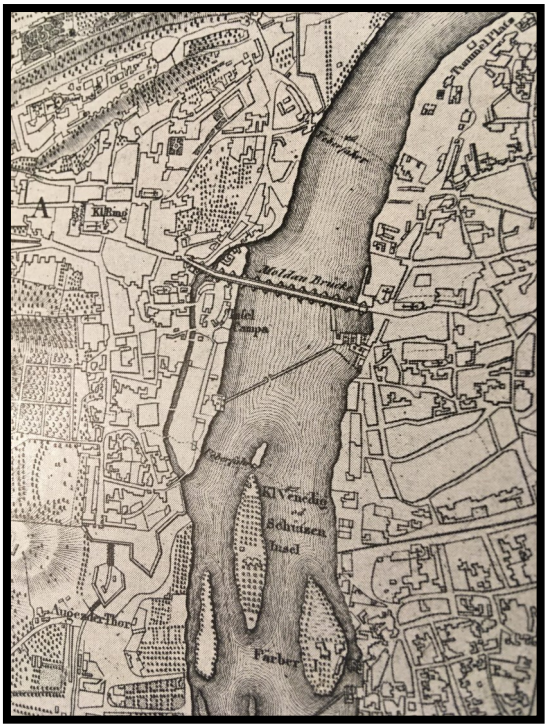

Jedním takovým místem je Kampa, kam jsme společně alespoň virtuálně zavítali a seznámili se s lidmi, kteří jsou s tímto místem spojení. Nejprve jsme si prohlédli mapu a na ní určili ostrov Kampa (dříve nazývaný „ostrov pod mostem" či „dolejší ostrov").

Zjistili jsme, že na Pohořelci na náměstí v jednom renesančním domě, kde nyní stojí škola, bydlel Tycho de Brahe a Johannes Kepler (ve stejném domě a ve stejnou dobu).

Více jsme poznali ševce Josefa Rouska, který bydlel na Kampě (Kampa 514/9, dům U Mariánského obrazu/U obrazu Panny Marie) a zároveň si přivydělával jako domovník, půjčováním loděk a úklidem sněhu na vltavském kluzišti. Z těchto prostředí jsme zaslechli i krátké rozhovory, ve kterých krom Josefa Rouska figurovali jeho spolubydlící, pár, který si šel vypůjčit loďku, děvčata na kluzišti a další. V patře nad ševcem Rouskem bydlel Adolf Kašpar (ilustrátor – Babička…).

A na pilíři Karlova mostu jsme objevili sochu legendárního bájného rytíře Bruncvíka.

Zabil strašného

Získal do českého znaku

Vlastnil zázračnou zbraň, která Čechům pomůže, až bude nejhůř.

Tou věcí je

Podle legend je tato věc zazděna v

Podle jiné legendy leží tato věc na dně

KUKíci a DdD: Pražská strašidla::

Ohnivý pes

propasti prostě smekl, kdo ví. Dále na Pohořelci můžete spatřit ohnivého psa, kterého vede na řetězu černě oblečený bezhlavý muž. Jeho uříznutou hlavu drží pes v tlamě. Ohnivý pes je prý duše jeho manželky, která mu uřízla hlavu, aby se zmocnila jeho bohatství, a teď ho takto užírá i po smrti. Muž totiž v předtuše zlého konce včas peníze uschoval a tak teď bloumá Pohořelcem a snaží se naznačit všem kromě ohnivého psa, kde peníze skryl. Až někdo peníze nalezne, budou oba vysvobozeni. No a do třetice se ohnivá pověst váže k domu u

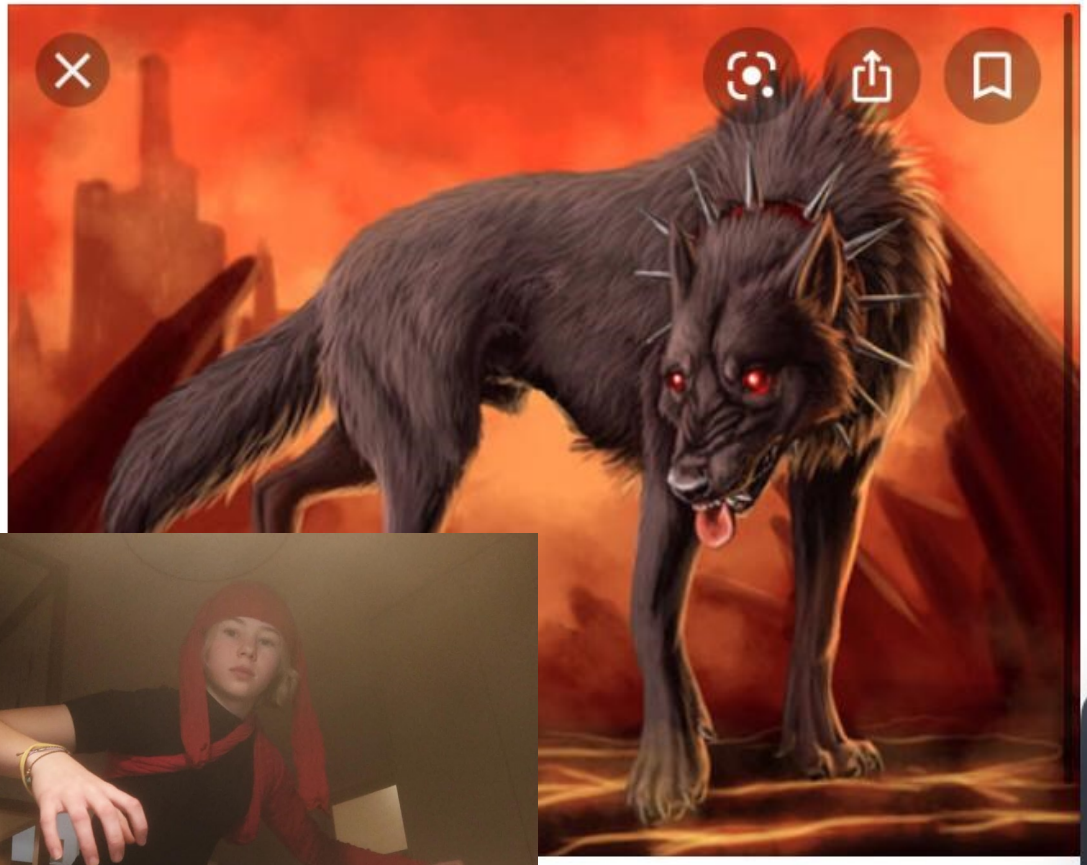

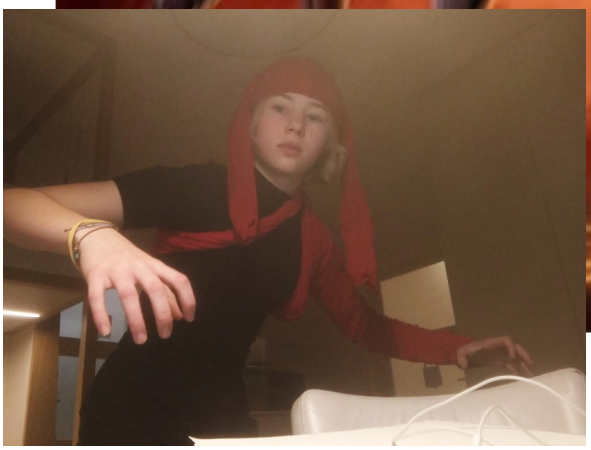

KUKíci a DdD: Pražská strašidla::

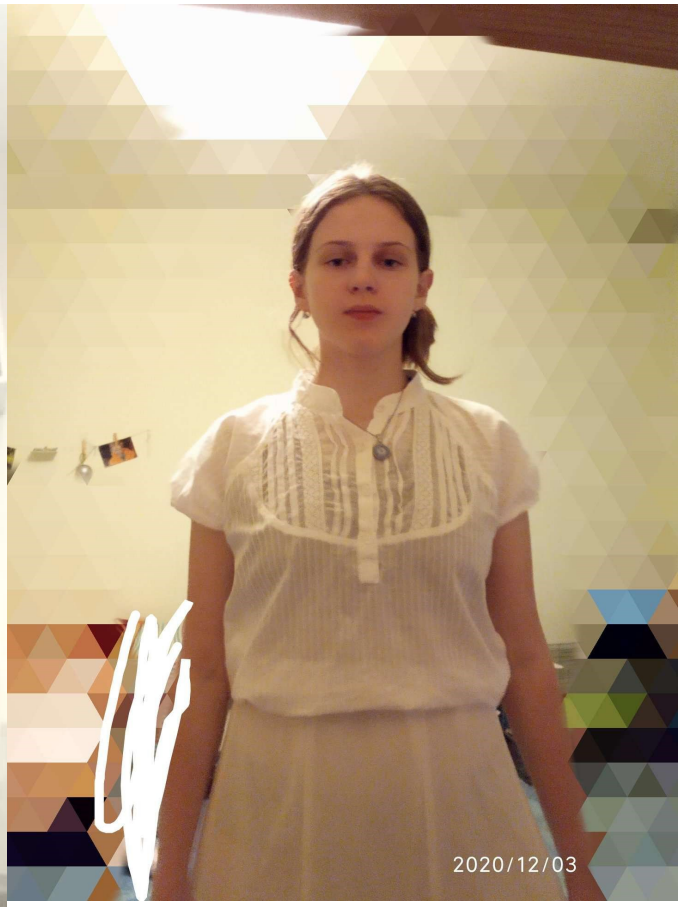

KUKíci a DdD : Pražská strašidla::

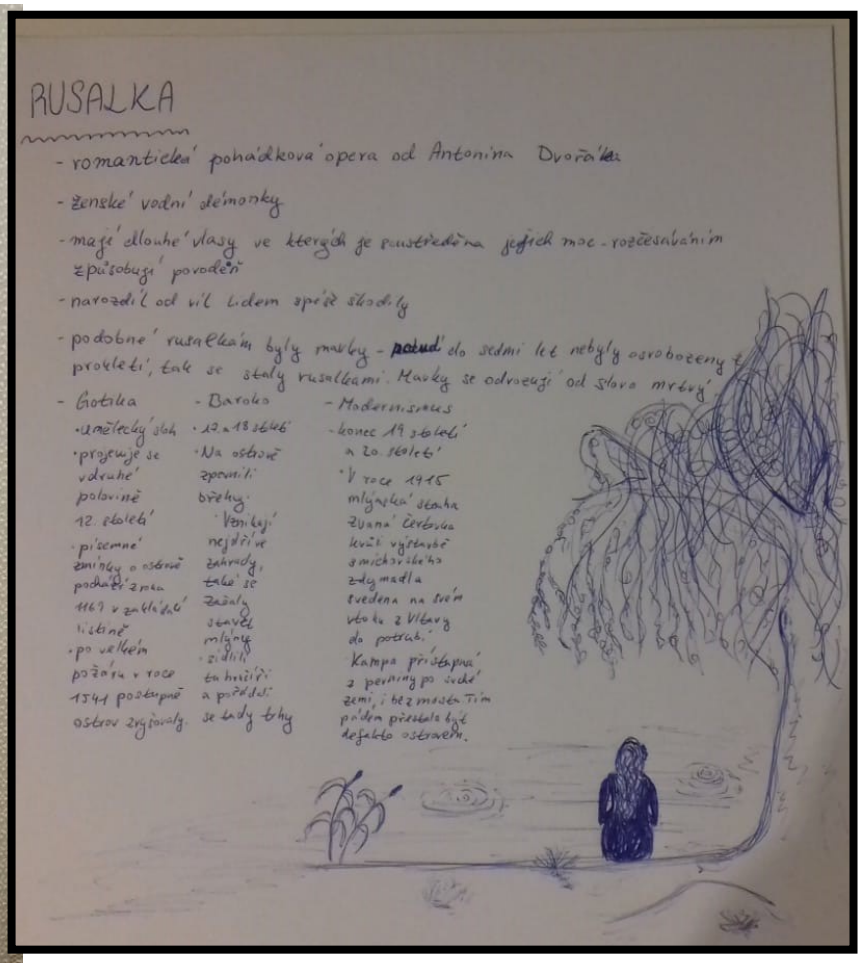

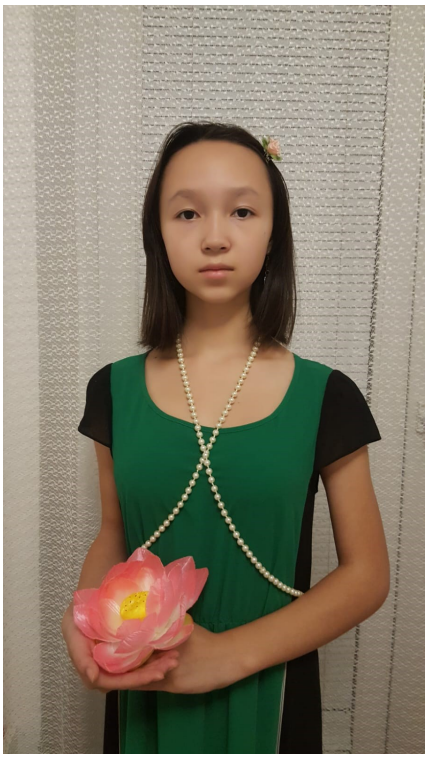

KUKíci a DdD: Pražská strašidla:

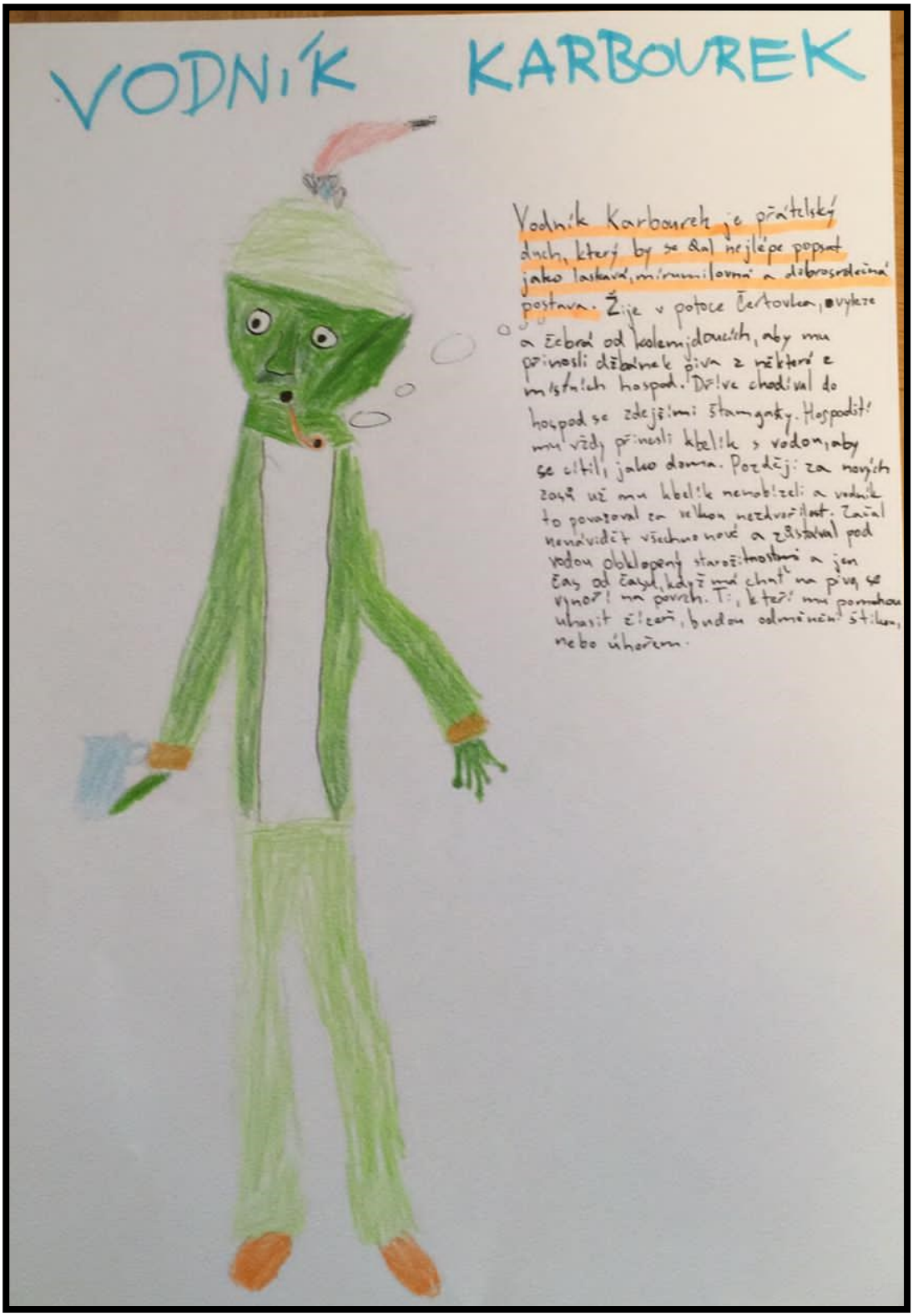

KUKíci a DdD: Pražská strašidla:

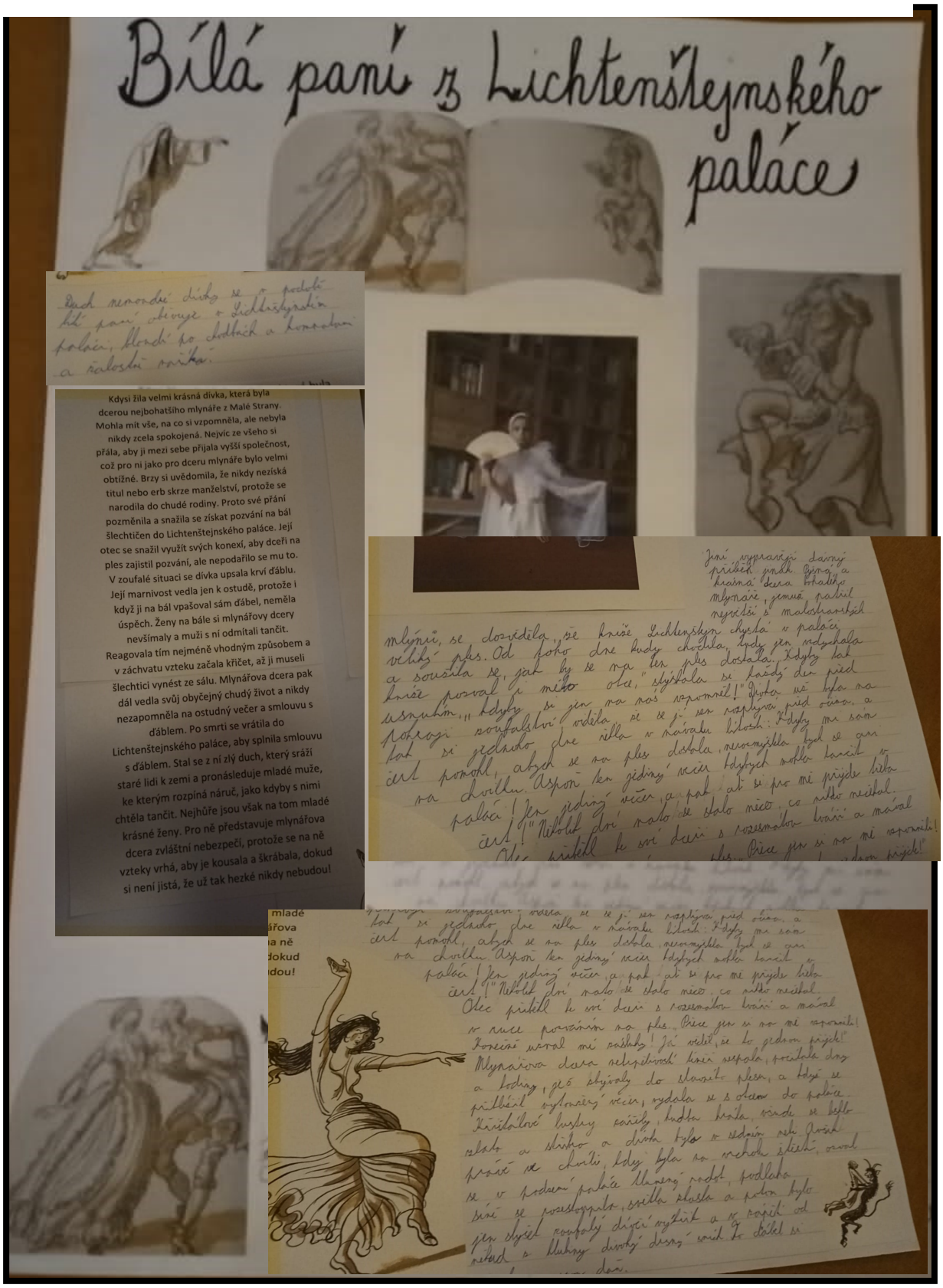

KUKíci a DdD: Pražská strašidla::

Drahomíra na Pohořelci

Pověst: Kněžna Drahomíra, byla dříve pohankou, avšak po tom, co se stala kněžnou, byla pokřtěna a stala se křesťankou. Tomuto náboženství nikdy nevěřila, a tak i nadále byla věrná pohanka. Jednoho dne musela Drahomíra opustit zemi. Důvod se liší verze od verze: v jedné vyženou Drahomíru duchové, kteří jí připomínají vraždu Ludmily; v jiné je vyhnána po Václavově smrti. Když kočár, ve kterém prchala, míjel Loretánské náměstí a jel kolem kostela sv. Matouše (nyní terasa pod sochou Edvarda Beneše) šel se kočí do kostela pomodlit. Když to Drahomíra uviděla, rozhořčila se a začala na všechny křesťany zle nadávat, v tu chvíli se ozvala obrovská rána, zem se otevřela a kněžna i s kočárem a koňmi zmizela do hlubin pekelných. Celou tuto událost připomíná dům u Drahomířina sloupu, před kterým stál sloup, na kterém byla tato událost vyobrazena a který byl oplocený, protože bylo toto místo prokleté. Od té doby se prý za bouřlivých nocích po Pohořelci a Hradčanech projíždí Drahomíra na pekelném kočáře a volá „Bude zle bude zle!“, avšak není známo, koho varuje.

Rozdílné verze: Jak už jsem říkal verze se především liší v důvodu, kvůli kterému musela Drahomíra zmizet, avšak některé verze úplně opomíjejí část s kočím a Drahomíra je prostě jen tak pohlcena peklem na Loretánském náměstí.

KUKíci a DdD : Pražská strašidla::

Mlynářova dcera

- dcera bohatého mlynáře
- údajně byla velmi krásná
- pochází z malé strany
- straší o půlnoci v Lichtenštejnském paláci a okolo malé strany
- lidem podráží nohy
- muže láká k tanci
- na mladé ženy se vrhá a snaží se je škrábanci připravit o krásu.

Kdysi žila velmi krásná dívka, která byla dcerou nejbohatšího mlynáře z Malé Strany. Mohla mít vše, na co si vzpomněla, ale nebyla nikdy zcela spokojená. Nejvíc ze všeho si přála, aby ji mezi sebe přijala vyšší společnost, což pro ni jako pro dceru mlynáře bylo velmi obtížné. Brzy si uvědomila, že nikdy nezíská titul nebo erb skrze manželství, protože se narodila do chudé rodiny. Proto své přání pozměnila a snažila se získat pozvání na bál šlechtičen do Lichtenštejnského paláce. Její otec se snažil využít svých konexí, aby dceři na ples zajistil pozvání, ale nepodařilo se mu to. V zoufalé situaci se dívka upsala krví ďáblu. Její marnivost vedla jen k ostudě, protože i když ji na bál vpašoval sám ďábel, neměla úspěch. Ženy na bále si mlynářovy dcery nevšímaly a muži s ní odmítali tančit. Reagovala tím nejméně vhodným způsobem a v záchvatu vzteku začala křičet, až ji museli šlechtici vynést ze sálu. Mlynářova dcera pak dál vedla svůj obyčejný chudý život a nikdy nezapomněla na ostudný večer a smlouvu s ďáblem. Po smrti se vrátila do Lichtenštejnského paláce, aby splnila smlouvu s ďáblem. Stal se z ní zlý duch, který sráží staré lidi k zemi a pronásleduje mladé muže, ke kterým rozpíná náruč, jako kdyby s nimi chtěla tančit. Nejhůře jsou však na tom mladé krásné ženy. Pro ně představuje mlynářova dcera zvláštní nebezpečí, protože se na ně vzteky vrhá, aby je kousala a škrábala, dokud si není jistá, že už tak hezké nikdy nebudou!

U Sovových mlýnů 506/4, Praha 1. Duch mlynářovy dcery je obzvlášť nebezpečný a straší kolem půlnoci.

KUKíci a DdD: Pražská strašidla::

Jméno: Malostranský rarach

Příběh: V Nerudově ulici si dávejte pozor na škodolibého raracha. To se totiž jednou vdově Karafiátové narodil synek dva roky po manželově smrti, a tak se říkalo, že má to dítě se samotným rarachem. Tomu nasvědčovala i nezkrotnost dítěte. Nic mu nebylo svaté, včetně sukní jeptišek a pánů farářů. Jednou mu však spadla na hlavu taška a milý rarach se dodnes zjevuje, aby pokračoval v tom, co dělal za života. Vždy provede nějakou nekalost a poté s chechotem zmizí. Skáče pod auta, jeptiškám nadzvedává roucho a vzhledem ke způsobu svého úmrtí rád po lidech hází tašky. Vyprázdněné tašky a kapsy na něj však nesvádějte. Na to tu nejsou strašidla, ale postrachy v podobě kapsářů. Rarach je jedno z mála strašidel, které si ve strašení libuje a nechce být vysvobozeno.

Podobizna nenalezena

KUKátko a DdD

KUKátko se ani v této době nebojí černého humoru. Inspirováno výroky smutečních řečníků z knihy „Vážení truchlící a ostatní hosté“ vytvořili vlastní netradiční pohřební ústavy a uspořádali poslední rozloučení s odkvetlými květinami, moderními technologiemi a s ostatními pohřebními ústavy.

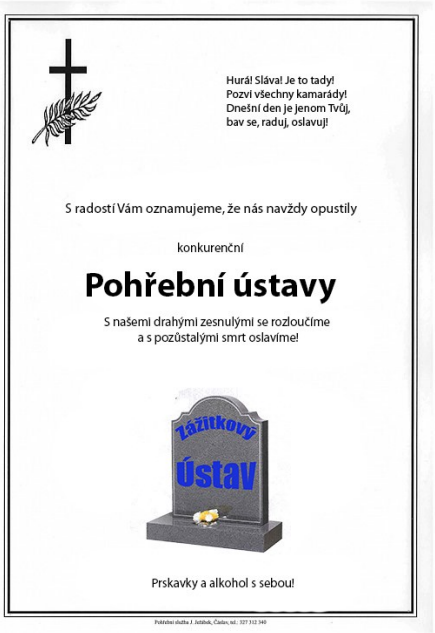

Přípravy na vysílání Želivize

Věřím, že se všichni těšíte na vánoční živé vysílání naší Želivize! To proběhne v sobotu 19.12.2020 v podvečer. Na co se můžete těšit? Zajisté opět zavzpomínáme na tvorbu z letního soustředění. Dále by měly vznikat nové příspěvky od KUKáckých skupin a případně i od jednotlivých redaktorů v terénu. Dále je v plánu pustit záznam představení SHAKE HUMAN SPEARE (KUKátko) a vyhlášení cen KUK. Také se budeme snažit, aby vás mohli pozdravit naši milí známí hosté :-)

Nezapomeňte na vánoční vysílání Želivize
19. 12. 2020 v podvečer

Určitě se dívejte, pohodlně se usaďte a užijte si sledování s přáteli a rodinou a pište komentáře v průběhu vysílání. Pokud už jste pozapomněli, jaké byly nominace na výroční ceny KUK za loňskou divadelní sezónu, teda za sezónu 2019/2020, nevadí. Všechny nominace jsou zde vypsané:

VEČERNÍČEK sezóny:
Johanka Kopcová
Antonín Šimáček
Nina Kalašová
Veronika Burgerová

INSCENACE sezóny:
Hugo Cabret
Děti z Blankenese
NANOgame
SHAKE HUMAN SPEAR

KATASTROFA sezóny:
Přerušení výuky
Vašíkův ztracený mobil
Zablokovaný krtek

KUKLEDŇÁK sezóny:
Město
Přírodno
Slohy
Cestování
Záhady
Přísloví

TECHNIK sezóny:
Matyáš Lada
David Novotný
Jakub Zeman
Michael Magera
Max Michal Tjunikov

TANEČNÍK sezóny:
?

NEJ ČLEN ODBORNÉ RADY PRO VYSÍLÁNÍ:

Xaver Halda
Oligel
Donnie Brasco
doc. Ždímavá
dr. Blahota Žárný
vedoucí operátorka diváckého centra Medvídka Gauchová

Koloduchův příběh

Autoři příběhu: Váša a Tonda Šimáčkovi (KUKly, KUKačky)

LITERÁRNÍ ČÁST

Kdo nosí dárky?

Naši milí čtenáři,
jak jste jistě postřehli, blíží se Vánoce. Mě jako malou vždycky zajímalo, jak to Ježíšek zvládá, přinést dárky všem za jednu noc. Pak jsem zjistila, že Ježíšek na to není sám. V této rubrice se dovíte, kdo nosí dárky i v jiných zemích.

V České republice nosí dárky již zmíněný **Ježíšek**, štědrovečerní jídlo je kapr s bramborovým salátem.

V Rusku nosí dárky **Děda Mráz** v doprovodu krásné **Sněhurky**. Štědrovečerní jídlo je v každé rodině trochu jiné, ale častá je pečená vepřová plněná hlava nebo pečené kousky vepřového masa.

V Argentině přináší dárky **kůň Magi**, kterému se přede dveřmi nechává voda a seno. Jako hlavní chod je pečený páv.¨

V Itálii nenosí dárky jedna postava, ale hned dvě. Některým dětem přináší dárky **Babbo Natale** – chlapík podobný našemu Mikuláši. Jiným dětem však přiváží dárky žena – **čarodějnice Befata**. Štědrovečerní jídlo se liší dům od domu. Populární je chleba s kandovaným ovocem.

V Polynésii nosí dárky **Veliký krab** nebo Ježíšek.

Na Islandu nosí dárky **třináct skřítků a kočka**, která sežere každého, kdo nedostane k Vánocům nějaký kus oblečení.

V Japonsku naděluje dárky **bůžek Hoteišó**, štědrovečerní jídlo je KFC.

V Anglii nosí dárky **Otec Vánoc**. Tradiční pokrm je krocan.

Autorka článku: Johanka Kopcová (KUKačky)

Báječná léta pod psa kniha x film

Ahoj to jsem zase já. Pro svůj další článek, jsem se rozhodl, že recenzi pojmu trochu jinak. Spíše než recenzi, jsem se rozhodl sepsat rozdíly filmu oproti knize Báječných let pod psa. Nebudu však jenom porovnávat rozdíly a v průběhu budu i tak trochu hodnotit. Jdeme na to!

Asi první malý, avšak docela důležitý detail, který vás hned trkne, a to změna jmen rodičů hlavní postavy Kvida. Zatímco v knize jediný z Kvidových rodičů, kte-

rý je pojmenován, je jeho otec, mají ve filmu oba dva z rodičů jména i příjmení. Velkou změnou mezi filmem a knihou je tempo, ve kterém se příběh posouvá. Zatímco ve knize v jednotlivých obdobích Kvidova života zdržíme na pěkně dlouho a poznáme je do nejmenšího detailu, děj filmu se posouvá velmi rychle a v jednotlivých částech se nezaobírá detaily a spoustu částí příběhu zjednodušuje nebo úplně vynechává. Tento fakt se ale nevztahuje pouze na události, ale i několik postav má dost menší roli ve filmu než v knize. Toto je nejvíc vidět na postavě Kvidova bratra Paca, který je ve knize sledován více než ve filmu, kde je využit pouze k občasnému komediálnímu odlehčení. Zjednodušená je avšak také třeba tatínkova „změna nálady" kterou v polovině příběhu zažívá. Zatímco v knize je komplexněji prozkoumávána, ve filmu je hercem Ondřejem Vetchým prezentována spíše jako komediální skeč. Scénu, kterou ale podle mě dělá film lépe než kniha, je okupace v roce 1968, kdy zatímco v knize se moc neřeší je ve filmu velmi zajímavě atmosféricky až děsivě pojatá. Věc, která mi ale opravdu ve filmu vadila, byl herec, který ztvárňuje v druhé polovině Kvída. Zatímco mladší představitel Kvída hraje vtipně a jeho sarkastické poznámky znějí na místě, jeho starší představitel je pravý opak. Jeho poznámky připadají zvláštně suché a bez odezvy. Herec je vždy řekne úplně stejným tónem a žádná z postav na ně většinu času nereaguje. Také mi trochu připadá, že herec v některých částech vypadá starší než třeba již zmíněný Ondřej Vetchý, takže spíše to vypadá, že si Kvído prochází krizí středního věku než pubertou.

Takže si to shrneme. Pokud chcete komplexní zabřednutí do normální rodiny dob socialistických, určitě sáhněte po knize. Pokud ale chcete dobrou a vtipnou komedii, kterou byste si pustili ve volné chvíli, sáhněte po filmu, který je v tuto chvíli dostupný třeba na Netflixu.

Autor článku: Matěj Škorpil (KUKíci)

Povídka na pokračování
Část první

Začátek

Jednou ráno se Filip probudil řinčením mobilního telefonu. Byl tak unavený, že nemohl otevřít oční víčka. Po chvíli mobil utichl a Filip znovu usnul.

Filip je třicetiletý pohledný muž s ženou a dvěma dětmi. Má hnědé krátké vlasy, modré oči a laskavou povahu. Ještě chvíli spal, když v tom do pokoje vtrhl jeho kamarád Hugo a začal řvát jak na lesy. Ten měl na rozdíl od Filipa dlouhé dredaté vlasy a hnědé oči, ale věk a postavu měli podobnou. Povahu má pohodovou a je líný, ale když se do něčeho zapálí, umí táhnout za provaz.

,,Vzali nás, vzali nás!" řval nadšeně Hugo. ,,Vstávej ospalče, poletíme do vesmíru!" ,,Cože?" vyskočil Filip. Hugo samou radostí skákal až do stropu. ,,Přijali nás do té záchranné posádky a poletíme na měsíc."

Autorka povídky: Linda Bartošová (KUKíci)

Povídka na pokračování
Část druhá

Co se vlastně děje?

Když Filip s Hugem oznámili tu radostnou událost své rodině, nebyli tak nadšení, ale přáli to oběma z celého srdce. Později se ukázalo, že telefonát, který probudil Filipa byl také od NASA, ale místo něho potom zavolali Hugovi. Dostali informaci, že 16. června se mají dostavit na výcvik astronautů. Oba muži studovali astronomii, takže výcvik měl trvat kratší dobu než obvykle. A navíc do vesmíru přeci letí, aby zachránili posledního přeživšího kosmonauta z minulé výpravy. Zůstal tam kvůli porouchané raketě a tato narychlo sestavená speciální posádka, ho má zachránit. Výcvik musí tím pádem trvat pouze 14 dnů, aby měli vůbec šanci kosmonauta zachránit.

Nebyli si jistí, co je čeká, a proto se hodně divili, když se dostavili na první den výcviku. Ten byl ze všech dnů nejnáročnější. Celý den strávili ve stavu bez tíže. „To byste nevěřili, jak je v tomto prostoru těžké nalít si kávu do hrnečku“, popisoval pak Filip trénink své rodině.

Také zjistili, že posádka bude tříčlenná. Vzali totiž i jejich spolužáka Jakuba z astronomie, který již má zkušenosti s kosmickými lety.

Autorka povídky: Linda Bartošová (KUKíci)

Povídka na pokračování
Část třetí

Uplynulo již 7 dní úporného tréninku, ale Filipovi, Hugovi a Jakubovi to šlo čím dál tím lépe. Sblížili se a psychicky se připravovali na ponorkovou nemoc. Bylo to pro ně samozřejmě těžké, ale náladu si nemohli zkazit. Už jen to, že vzrušení a nadšení rozhodně kamarádům nechybělo, byla velice polehčující záležitost. Ovšem čas s rodinou jim opravdu chyběl, ale neměli čas na nic jiného než na přípravy na pobyt ve vesmíru.

Uplynulo dalších 5 dní a do startu zbývalo jen 48 hodin. NASA jim poskytla informace o posledním přeživší na nezdařilé výpravě na měsíc (aby věděli koho vůbec zachraňují). „Jmenuje se Štěpán Louskal, je mu 41 let. Je zdatný a silný, nemá žádné děti ani ženu. Matka mu zemřela, když byl ještě malý, takže až za ním přijedete, nemluvte s ním o jeho matce, je to jeho citlivé místo.", sděloval jim právě naschvál pozvaný nejlepší přítel Štěpána. Po dalších podrobných informací se šli vyspat domů, další den je totiž čeká poslední trénink, než vyrazí na záchranou, narychlo zorganizovanou misi.

Autorka povídky: Linda Bartošová (KUKíci)

Povídka na pokračování
Část čtvrtá

Start

Je to tady… den odletu.

Filip se ráno vzbudil celý zpocený. Měl sen, který nebyl zrovna nejpříjemnější. Zdálo se mu o startu, který nedopadl tak, jak by si představoval. Tam raketa po odstartování hned spadla a explodovala, a to mu moc odvahy na dnešní den nedodalo. Nezbývalo mu nic jiného, než vstát a připravit se. Bylo kolem pěti ráno a z ulice nebylo slyšet ani ptáky vřískat. Když se oblékl a rozloučil se svojí rodinou, už na něj čekali Hugo a Jakub, aby mohli společně přijet do střediska. Tam se oblékli do kosmických kombinéz, zkontrolovali poslední detaily a než se nadáli, už seděli v raketě, která je měla odvézt do vesmírné prázdnoty.

„Tak chlapi," povzbuzoval Hugo. „tohle je náš moment, tohle se nestává každý den, aby člověk letěl na záchranou misi. Uvolněte se a startujem." Po krátké odmlce se jim do sluchátek ozvala základna. „Takže, víte, co máte dělat, život toho kosmonauta leží ve vašich rukou. Držte se a vraťte se zpátky všichni." To skupince odvážných dodalo odvahu. Start mohl začít. „Start rakety za deset, devět," odpočítával hlas ve sluchátkách. „Sakra, nerozloučil jsem se s babičkou." Vzpomněl si Filip. „osm, sedm, šest," „Co když to nezvládneme, co když se nevrátíme, co když umřeme…" přemítal Jakub. „pět, čtyři," „Dávám sbohem všem břehům proklatejm…" prozpěvoval si Hugo klidně. „tři, dva, jedna, ZÁŽEH.

Autorka povídky: Linda Bartošová (KUKíci)

Recenze:
Virtual Ritual_Home

Virtual Ritual je jedno z video představení v rámci festivalu Akcent, pořádaného divadlem Archa. Celé „představení" nám prezentuje videohru GTA V prostřednictvím tří pohledů různých lidí: youtubera Ondřeje, fotografky Adély a architekta Osamu. Každý z aktérů nám postupně ukazuje svůj rozdílný pohled na hru. Zatímco Ondřej nám ukazuje všechny možnosti co ve hře dělat, Osamu nám jako architekt vysvětluje celou infrastrukturu a společnost virtuálního města Los Santos a Adéla nám ukazuje chyby, ale i zajímavosti co se týče hry a jejího designu, jako například jak virtuální postavičky na vaše chování reagují, nebo jak jsou vlastně budovy města prázdné schránky jedniček a nul. Celá tato první polovina se odehrává ve virtuálním světě a aktéři nám ji představují. Tato představování jsou prostříhávány zvláštními, až surrealistickými scénami, ve kterých je například vytvořena hudba pouze ze zvuků zbraní a výbuchů nebo dvou minutová scénka ve které sledujeme, jak aktéři ve virtuálním prostředí s neutrálním výrazem v obličeji chladnokrevně vraždí nevinné virtuální postavičky. Druhé polovina se přesouvá do ulic Prahy, kdy aktéři předělávají své počínání z virtuálního světa v reálném a přitom to komentují jako videohru. Tato část nám velmi jednoduše, avšak velmi efektivně ukazuje, jak tenká je bariéra mezi virtuálním a reálným svě-

tem. Toto „představení“ na mě velmi zapůsobilo svojí myšlenkou, hlavně proto, že vám tuto myšlenku z ničeho nic vrazí přímo do obličeje, až vás to překvapí. Opravdu se mi líbilo, jak jsou dvě poloviny videa od sebe naprosto rozdílné. Dodává to nádherný kontrast malého rozdílu mezi realitou a fikcí. Také mi připadalo zajímavé, že se nebáli ukázat to, že právě třeba ve hře GTA máte velikou svobodu ve vylívání svého vzteku, což je vidět, když několik z aktérů častokrát vyprázdní zásobník do již zcela mrtvé postavičky, nebo když Ondřej vezme brokovnici začne střílet do člověka se kterého stříká krev a říká, že brokovnice je něco jako štětec pro abstraktní umění. I přes to však představení stále poukazuje i na světlé stránky videoher a ne jen na splněné sadistické choutky. Abych ale nebyl přílišně pozitivní, musím přece jen jednu věc vytknout, a to všudypřítomné anglické titulky, které video celou dobu provázejí, protože jsou někdy až přílišně sprosté, nemístné nebo mluví o něčem úplně jiném, či se tak moc vyjadřují synonymy, že už přeložená věta přestává pomalu dávat smysl. Pro mne, jako pro člověka, který plynule rozumí angličtině, byly tyto titulky až příliš rušivé. I přes toto však nemohu udělat nic víc, než vám Virtual Ritual_Home doporučit.

Autor recenze: Matěj Škorpil (KUKíci).

Detektivní příběh

,,Mmmmm...“ pochutnával si Robert. ,,Kde jste sehnal tak výborný čaj, Severusi?“
,,Prosím tě, Roberte...“ odpověděl polichoceně Severus.
,,Pomozte mi!“ vběhl do místnosti neznámý člověk.
Severus zděšeně uskočil.
,,Klid Severusi. Nech ho mluvit.“ řekl s neskrývaným potěšením Robert. ,,Mluv.“ obrátil se k neznámému.
,,Na nádraží! Na nádraží unesli mou milovanou ženu!“ odvětil zhroucený muž.
,,Tak na nádraží. Ženu. Hmmm...“ zamyslel se Robert.
,,Nemáte náhodou její fotku?“ zeptal se Severus.
Muž nesměle vytáhl maličkou fotografii. Byla na ní překrásná žena se zrzavými vlasy v černých šatech a rukavičkách.
,,Zrzavé vlasy. Zelené oči...“ Robert se odmlčel. ,,Tenhle případ nehodlám řešit“ řekl nakonec rázně a poodešel k oknu.
,,Omluvte mne“ řekl urychleně Severus a také odešel k oknu. ,,Co to vyvádíš, Roberte?! Vždyť jsi detektiv!“
,,Ty jsi nečetl noviny? Postrádá se už pět žen se zrzavými vlasy a zelenýma očima a tahle bude šestá.“ řekl stroze Robert.
,,Nemůžeš ho odmítnout!“ procedil skrz zuby Severus.
,,Ale nemáme ani jedno vodítko!“
,,To neznamená, že ten případ nevyřešíme.“
,,Běžte. My už si s tím nějak poradíme.“ řekl směrem k muži. ,,A my, Severusi, budeme mít zítra dost práce.“ dokončil svoje rozhodnutí Robert a vyšel z kanceláře.
Severus tam ještě chvíli stál, pak vzal klíče, zamknul a odešel.

Nazítří když Severus přišel do kanceláře, Robert byl už ve svém kabátu připraven na odchod. Kývnutím mu naznačil, že vyráží na první místo.
Na nádraží bylo plno lidí a bylo těžké se vůbec někam dostat.
,,Promiňte?" řekl Severus směrem k průvodčímu. ,,Neviděl jste náhodou tuto ženu?"
,,Ano, vzpomínám si na ni. Včera ji někdo unesl."
,,A nevíte, jak ten únosce vypadal?"
,,Ano. Měl zrzavé vousy jako Fridrich I. Barbarossa a měl kaštanově hnědé vlasy."
Severus si to zapsal a vydal se za Robertem, který už vyslechl prodavače lístků na vlak. Robert si sedl na lavičku hned vedle vchodu.
,,Tak si to shrneme." začal Robert. ,,Prodavač jen viděl, že nějaký muž s vousy odtáhl ženu od vstupu na vlak okolo půl osmé ráno. A průvodčí ti pověděl, že měl zrzavé vousy a hnědé vlasy."
,,Kaštanově hnědé" opravil Roberta Severus. Robert po něm jen střelil pohledem, který jasně vyjadřoval: Chceš snad říct ještě něco? Robert se zamyslel. Začal už trochu podřimovat, když v tom málem spadl do odpadkového koše. Už se chystal na odchod, když v tom zahlédl v koši část něčeho zrzavého. Nandal si rukavici a už to chtěl vytáhnout, ale najednou na něj někdo promluvil.
,,Roberte?" byl to Severus, který vypadal, jako kdyby se právě vzbudil. ,,Můžu už jít, Roberte?"
,,Tak běž Severusi. Je už dost hodin a zítra přijď včas." Severus se s Robertem rozloučil a vyrazil domů.
Robert se tedy zpátky obrátil ke koši a vytáhl falešné zrzavé vousy.
,,A máš to Sherlocku" usmíval se Robert. ,,Už žádný Sherlock a Watson, nýbrž Robert a Severus!"
Už se radoval, ale jeho pozornost upoutala maličká brož, která se tak smutně válela vedle koše. Vypadala úplně stejně jako brož Severuse. ,,Asi ji teď ztratil" řekl si Robert. Pak si však uvědomil, že ji už neměl včera a Severus tu brož nikdy nesundavá. A pachatel měl kaštanově hnědé vlasy. Stejně jako Severus. Pachatel měl falešné vousy, což znamenalo, že žádné nemá. Stejně jako Severus. Tím by se vysvětlovalo, proč přišel právě včera do práce pozdě a taky právě v ten den v čas, kdy už by měl být Severus v práci, byla unesena další žena se zrzavými vlasy a Severus nebyl v kanceláři. V tu chvíli už do sebe všechno zapadalo. Jeho pomocník byl zrádce, únosce a možná i vrah. ,,Severus." zašeptal tiše Robert. Na nic nečekal a běžel ke kočáru. Kočár byl pryč a Robert musel po svých. Hned jak doběhl k Severusovu domu vtrhl dovnitř, ale nikde nikdo. Jen ze hora byl slyšet tichý nářek. Robert vyběhl po schodech nahoru a objevil tam ženu přivázanou ke stolu. Osvobodil ji a žena mu řekla, že další dvě ženy jsou v kuchyni, dvě v obýváku a poslední v koupelně. Hned jak je všechny osvobodil, chtěl vědět, kde je Severus. ,,Nevíte náhodou, kde je Severus?"
,,Nevíme kde to je, ale tomu místu říká základna."
,,Kancelář" uvědomil si Robert. A rychlostí blesku se vyřítil z domu a měl namířeno do kanceláře. V kanceláři našel Severuse, který v ruce držel zbraň. ,,Myslel sis, jak jsi chytrý viď?" pousmál se Severus. ,,A teď tady stojíš. Proti svému pomocníkovi, který má v ruce zbraň, a ty víš, že se za chvíli přivítáš se svými předky" nuceně se zasmál. Poté přistoupil k Robertovi a už se ozval jen zvuk výstřelu…

Autorka povídky: Anička Vlčková (KUKačky)

Povídka na pokračování: Jako chmýří pampelišek
Část první

Před válkou
6. srpna 1800

Oscar Lewis. Tak se jmenoval. Žil v Cardiffu a momentálně běžel tím nejlepším tryskem, jaký dokáže vyprodukovat jen člověk s ukradeným jídlem a policisty v patách.

Jeho vlasy jako chmýří pampelišek vály ve větru, ale to on nevnímal. Jediné, co ho teď zajímalo bylo, jak nejrychleji a hbitě míjet kolemjdoucí, aniž by upoutával moc velkou pozornost a při tom se snažil vymýšlet co nejlepší možnosti, jak se zbavit pronásledovatelů. V hlavě si začal plánovat cestu. Takže, nejprve stanovit cíl. Kam vlastně běžím. Ehmm. Asi ke kostelu? Otci Marcovi snad nebude vadit, když tam na chvíli zaběhnu. Mše by tam teď být neměla, tak snad. Rozhlédl se. Dobře, běžím po Hills Street směr Taff-... DO PRAVA!!
Zahnul co nejrychleji mohl. Zatáčka ho trochu vysílila, ale policisti za ním byli překvapení, takže nějakou vzdálenost přeci nabral.

Pff, to bylo těsně. Tákže, teď po The Hayes, první vlevo oběhnu stromy a vpravo na Trinity Street. U St. John's Gardens to vezmu vpravo na Working Street a Uličkou mrtvého muže zase na Trinity ke kostelu. Fajn. Trochu zatáček tam bude, ale snad to zabere.

Zrychlil. Město znal velmi dobře, zvlášť tuhle část, centrum a doky.
První vlevo!!! Rychle zahnul a s lehkým zašustěním pevněji stiskl svou kořist. Doufal, že se pytlík s jídlem neprotrhne. V kostele mu jídlo sice dávali, jenže dost by to nebylo ani pro malé dítě. Běžel dál. Nebyl nijak zvlášť vysílený, za ta léta běhání nějakou tu kondici přeci jen nabral vším tím utíkáním před policisty, Viktorem a jeho přáteli, ale nechtěl riskovat, kdyby náhodou byli policisté u kostela moc blízko něho a on by se nestíhal schovat. Věděl o některých policistech, kteří vydrželi běžet i hodinu, takže raději trochu zpomalil. Ale opravdu jen trochu. Trinity!!!

Ladně se sklouzl za roh po dlažbě a uháněl po Trinity street. Před ním se už tyčila stavba kostela svatého Jana Křtitele z 12. století. Utřel si pot z čela. Oscar byl bělovlasý šestnáctiletý kluk, s bledě modrýma očima, světlou pletí a malou postavou. Byl hodně hubený, protože práce v Cardiffu se moc dobře nehledala a jídla, jak můžete vidět, opravdu moc neměl. Další věc, kterou neměl, byla rodina. Jeho matka zemřela, když byl malý a jeho otec ho opustil a odešel do Londýna do královské stráže, nebo tak něco. Nepamatoval si to přesně.

Zahnul doprava po St. James Gardens. To, co si ale pamatoval byla smrt jeho matky. Otec ji zastřelil. Oscar ani nevěděl proč. Prostě jednou nakráčel do jejich malého bytu a zastřelil ji. Oscar zrovna spal, zdál se mu sen o krásném bílém

drakovi, jak se ve skále pere s jiným červeným drakem, když se ozvala strašná rána. Oscara málem trefil šlak. Bylo mu teprve šest, takže není divu, že nevyskočil z postele a neběžel do kuchyně. Prudce otevřel oči, ale nehýbal se. Rychle dýchal a srdce mu divoce bušilo. Cítil puch zatuchliny. Když se dlouho nic neozývalo, pomalu a tichounce jako myška docupital ke dveřím. Chytil se jich a vykoukl z nich ven. Tam v loži krve ležela jeho matka a její skelné a mrtvé oči se upíraly na něj. Do teď se mu zjevovaly v nočních můrách. A otec byl pryč. Nechal ho tam. S trochou peněz a na stole s dopisem, který stejně nedokázal přečíst. V té chvíli si jeho šestiletá mysl vytvořila rozhodnutí na celý život. Nikdy, nikdy, za žádné okolnosti nikoho nezabiji. Rychle ty vzpomínky vypudil z hlavy. Nerad na to vzpomínal. Zahnul vlevo a zvuky jeho rychlých kroků se rozléhaly na kamenné dlažbě Working Street. Teď si uvědomil, že vlastně neví, kdo ho pronásleduje. Podle rychlosti možná strážník Cartney, nebo ten nový, jak se jen jmenuje no. Oscar kličkoval mezi chodci, kluzký jako had. Ten..no...hnědé vlasy, bradka, no... Murray. To je ono, Murray. Bleskurychle zahnul do uličky Mrtvého muže, aby získal čas. Ušklíbl se, to jste nečekali, co? Noha mu na kamenech ulice při zatočení trochu uklouzla, ale nejspíš ne tolik jako těm za ním. Letmým pohledem za sebe zjistil, že to opravdu je Cartney, ale místo Murraye to byl vysoký a šlachovitý strážník Humprey. To nečekal. Humprey asi nebyl dnes v kondici, protože vzdálenost mezi nimi byla tak 50 až 80 metrů.

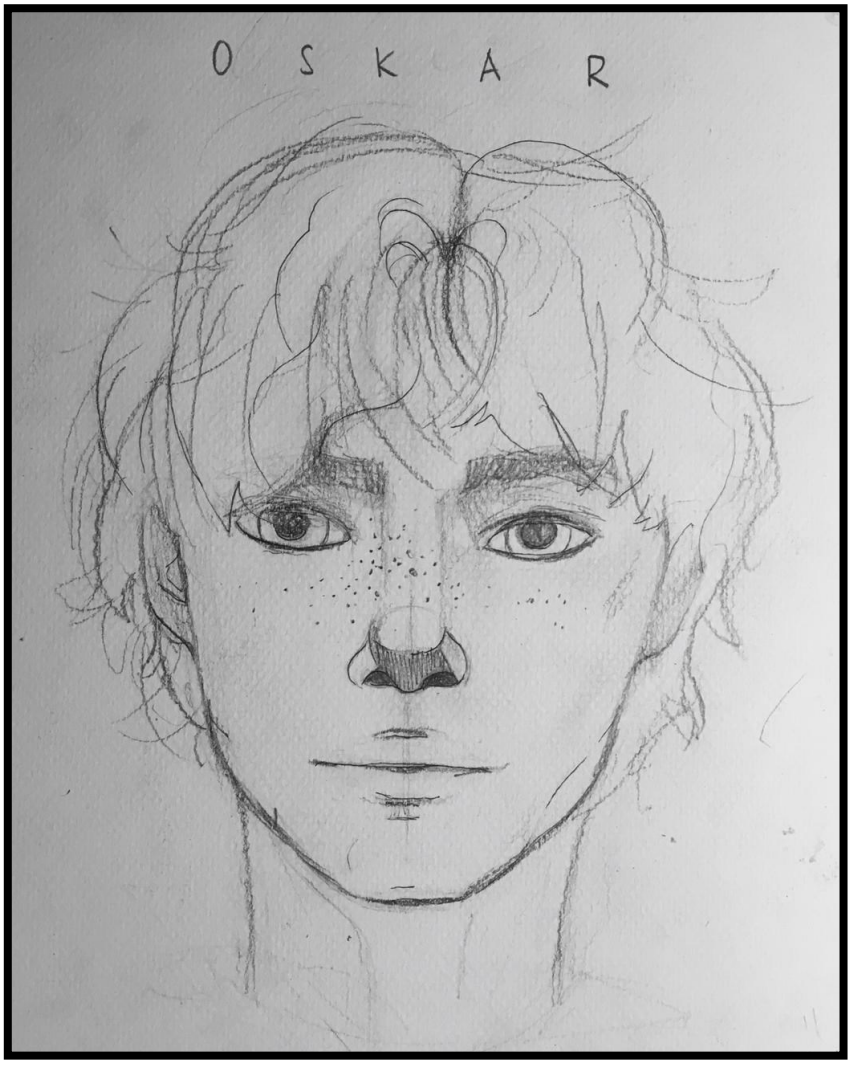

Jenže bohužel, i ten letmý pohled stačil na to, aby do někoho zezadu narazil. Muž v černém obleku s černými vlasy a rudýma očima stačil uhnout a díval

se na ně se škodolibým pohledem. Zato černovlasého mladíka, tak o čtyři tři roky staršího, smetl na zem a tvrdě se uhodil o dlažbu do lokte a boku. Naštěstí jídlo bylo pořád v celku.

,,Co to u všech svatých děláte!" Začal mladík a zlostně na něj upřel ledově modré oči. Hlas měl jemný a tichý, ale bylo v něm něco zvláštního. Pokusil se vstát a držel si hlavu. Oscar však už byl dávno na nohou, a vyběhl dál.

,,Promiňte, promiňte. Já vážně nerad." křikl na něho ještě. Když se ale na konci uličky ohlédl, zůstal stát jako solný sloup. Mladík v černém oblečení a kruhy pod očima se zvedl. Druhý ho hrubě popadl za paži a přitáhl ho k sobě. Jako by mu něco šeptal. Mladík sebou zděšeně trhl a druhý muž mu ještě něco podal a zmizel. Na zemi zbyla jen hromádka popela. Mladík si povzdechl a s modrým obláčkem dýmu se vypařil také. Co to u všech všudy...

Do ulice se s dupotem přiřítili četníci.

A kruci. Na tyhle dva zapomněl. Jo, to stihnu. Ochromenost ho rázem přešla a on pelášil ke kostelu co nejrychleji mohl. Zahnul za roh, kde byly dveře od kostela. Co nejrychleji je otevřel tak, aby se stihl ukrýt dříve, než oni vyběhnou ze zatáčky. Rychle, ale jemně je zavřel, opřel se o ně a sesul se k zemi. Jeho srdce bušilo jako o závod a ztěžka oddechoval. Za dveřmi byl slyšet dupot nohou, který se pomalu ale jistě vzdaloval. Oscar si opřel hlavu o kolena. Podlaha příjemně chladila. Co to právě viděl?

Autorka povídky: Bětka Švábová (KUKíci)
Autorka ilustrace:: Nina Strnadová (KUKíci)

Detektivní příběh

18. 5. 1870

Milý Lori,
konečně mě povolali k nějakému velkému a hodně záhadnému případu. Mám teď hodně práce takže napíši pak.

26. 5. 1870

Milý Lori,
s případem James Wilsona jsem na tom velmi bídně. Tak ti tedy povím alespoň něco, co o tom případu vím. Zmizel kluk jménem James Wilson. Bylo mu 25 let (nebo možná pořád je 25 let). No optimismus při téhle profesi potřebuji. Doufám že se máš dobře. Posílám ti velkou pusu až z Londýna
E

5. 6. 1870

Milý Lori,
dnes je neděle. Což by jsi ty řekl: pojď jdeme si hrát, škola začíná až za tisíc

let. Ale detektivové nemají volno nikdy, takže mi práce nezačíná bohužel za tisíc let, ale už za pár minut. Ale ještě ti stihnu napsat nějaké novinky k tomu mému případu. James Wilson zmizel jen tak z ničeho nic. Neměla se konat žádná velmi zásadní událost v jeho životě a ani neměl žádné problémy. Prostě úplně slušný a čistý člověk. Nic jsem na něj nikde nenašla. Už musím, jedu za jeho ženou Amy Wilson. Tak třeba něco zjistím.
Mám tě ráda E.

10. 6. 1870
Tak a máme tu zase další týden za námi. Zas tolik jsem toho nezjistila, ale řeknu ti vše nové. Nevím, jestli je James mrtvý, nebo pořád na živu. Ale byla jsem u té Amy. Amy Wilson nám řekla, že měl jisté neshody se svým bratrem Jackem. Takže máme prvního podezřelého. Ale podle Amy by Jack nic špatného neudělal. Tak to je zatím vše.
E

15. 6. 1870
Milý Lori,
mám dalšího podezřelého. Je to bývalí spolužák Jamese. Jmenuje se Alex. Někdo je viděl pár dní před tím, než se James ztratil v takovém divném podniku a prý se dost pohádali a i porvali. No zatím jsem ho nenašla, ale doufám že ho brzy dopátrám. Už je dost velké teplo, takže bych nejradši byla pořád ve sklepě. Chybí mi to Lori.
Tvá E

25. 6. 1870
Milý Lori,
pořád nevím, jestli je James mrtvý nebo je naživu. Ale spíše se přikláním k té první variantě. A vím, co by si teď řekl, že přece musím být optimistická. Na tak malého kluka jsi byl vždycky strašně chytrý. Tak třeba by jsi mi mohl říct, kde je James. A co se stalo. Tak zatím můj milovaný bratříčku.
E

3. 9. 1870
Milý Lori,
omlouvám se, že jsem se neozvala dřív, ale v červenci jsem nezjistila nic závažného. A na začátku srpna jsem zjistila, kde by asi mohlo být tělo Jamese. A tak jsem hned jela a deník jsem zapomněla tady v Londýně. A tak ti tady napíši vše, co jsem za ty dva měsíce zjistila. Takže tělo Jamese jsem nenašla, ale mám dalšího podezřelého. Fred Black. Je to jeho nejlepší kamarád už od školy. Ale prý se pohádali pár dní před tím, než se Jamese ztratil. No, stihnul si před svým zmizením udělat dost nepřátel. Řekni matce, že tenhle víkend nemůžu přijet, ale že ji pozdravuji.
Tvá E

13. 9. 1870
Milý Lori,
mám další tušení, kde by mohlo být tělo Jamese, takže za chvíli vyrážím. A pojedu tvou oblíbenou drožkou. Byla bych ráda, kdyby jsi tu byl se mnou. Tento dopis ti dopíši, až se vrátím.
Drahý Lori , našla jsem ho. Ale bohužel už mrtvého. No přiložím ti sem dopis, co jsem napsala Amy.

Dobrý den slečno Wilson. Jsem detektivka Emily Evans. A vyšetřuji případ vašeho manžela ,Jamese Wilsona. Píši vám, protože se s vámi nemůžu bohužel sejít osobně, ale chtěla jsem, aby jste tuto informaci měla ode mne. Už jsem našla vašeho muže. Ale bohužel mrtvého. Přeji upřímnou soustrast. Tělo vašeho muže je teď u doktorů, kteří zkoumají příčinu smrti. Pak ho samozřejmě můžete nechat pohřbít. A kdyby jste si náhodu vzpomněla ještě na někoho, s kým se stýkal nebo na něco důležitého, budu ráda, když mi to řeknete.
Děkuji Emily Evans

Ozvu se ti až budu vědět něco dalšího
E

19. 9. 1870
Milí Lori,
matka přijela za mnou do Londýna. Je škoda, že jsi nepřijel s ní. Ale objevila můj zápisník. A byla jsem velmi překvapena její reakcí. Namísto toho aby byla ráda, že píši svému mladšímu bratříčkovi, tak mi velmi vynadala, ale přitom se rozplakala. Byla jsem v rozpacích a nevěděla co mám dělat. Protože se na mě matka hněvala, nevěděla jsem, zda ji můžu jíti utěšit, či mám zůstat stát na místě. No ale důvod, proč na mě byla naštvaná, je, že si prý musím přiznat že jsi mrtvý. A že bych měla žít dál. Také mi řekla, že se domnívala, že už jsem to pochopila a že žiji dál svůj život. Ale podle ní jsem se s tvojí smrtí nevyrovnala. A já, jako vždy když mi toto řekla, jsem jí na to odvětila, že je velmi nespravedlivé, že ty jsi na spálu zemřel a já zůstala žít. A také mi zakázala ti takto psát.
Tak sbohem Lori.

Autorka povídky: Emilka Kalivodová (KUKačky)

Kultura

Tohle je nová rubrika, ve které se dozvíte, jaké budou kulturní akce v nadcházejícím období. Bohužel k nynějším událostem vám v tomto čísle napíšeme, jaké byly zajímavé akce v roce 2020. Doufáme, že v příštím čísle už vám budeme moc navrhnout akce, na které budete moct jít.

7. 9.—11. 9. 2020
se konal **DesignBlok**
Letošní téma bylo VÁŠEŇ. Kvůli koronaviru sice museli letos pořadatelé zrušit přednáškový, workshopový a společenský program, ale stále jste si mohli prohlédnout spoustu zajímavých věcí. Určitě přijdu DesignBlok navštívit i příští rok.

Listopad 2020
Představení **Kouzelná země**
Tohle představení se konalo ve Stavovském divadle. Bylo tam opravdu málo lidí na to, jak krásné představení to bylo.

23. 1. 2020
Promítání filmu **Dcera**
Je to short film, který udělali studenti Famu. Získal cenu Oskara.

Září 2020
Představení **Žítkovské bohyně**
Divadelní představení se konalo v pod Palmovce. Bylo to hodně poutavé.

Červenec 2020
Představení **Gomora ekocida**
Divadelní představení od studia Alta. Bylo velmi zajímavé a v představení se odrazí situace v Neapoli.

Září 2020
Koncert **Shizzle orchestra**
Koncert skupiny, která se skládá z orchestru a raperů. Což je samo o sobě zajímavá kombinace. Tento koncert se odehrával v Burze 4.

9. 10. 2020
4 + 4 dny v pohybu
Festival současného umění. Tento rok se festival konal ve staré opuštěné škole ve Strašnicích, což výstavě dávalo jisté kouzlo. Určitě doporučuji se na tento festival podívat i příští rok.

Autorka příspěvku: Anička Vojvodová (KUKátko)

COOKnews

Vítám vás u nové rubriky „COOKnews“, kde budeme společně vařit, péct a kdoví co ještě. Nebojte se, naše recepty zvládne úplně každý. A nezapomeňte: „Učený kuchař z nebe nespadl!“

Začínáme nejlepším obdobím pro všechny kuchaře; a tím jsou Vánoce. Sen každého kuchaře, pekaře, cukráře je mít spokojené, ale hlavně hladové strávníky. A právě hladový člověk vám pochválí cokoliv, hlavně když už mu to konečně naservírujete. Lidé před Vánocemi shánějí kde, co a lítají venku, v té zimě, a to je jasné, že jim vyhládne. A tady přichází příležitost pro všechny kuchaře, jak amatéry, tak poloprofesionály a někdy i profesionály.

Žijeme ale bohužel v době, kdy si nemůžeme zajít do restaurace a jídlo si nechat uvařit. Tak se musíme uchýlit k nejkrajnější možnosti, a tou je stoupnout si doma k plotně a začít vařit něco, co by se dalo sníst. Vaření ale nemusí být jen otrava a tepelné upravování pokrmů s cílem nasytit svá nebo cizí hladová břicha. Vaření může být i zábava. Hlavní je mít čistou pracovní plochu a čistou hlavu. Pro vyčištění hlavy si pouštím hudbu a pro vyčištění pracovní plochy používám CIF.

Hlavní je brát vaření jako zábavu a ne jako povinnost. A to že vám hned napoprvé nepůjde rozklepnout vajíčko nebo oddělit bílek od žloutků, není znakem toho, že máte přestat, ale toho že se máte v dané oblasti zlepšovat. A nezapomeňte, že opakování je matka všech kuchařů (a taky samozřejmě moudrosti). Takže si připravte plato vajíček a jdeme na to.

Dneska začneme něčím jednodušším. Budou Vánoce a k nim neodmyslitelně patří vánoční cukroví. Vanilkové rohlíčky, vosí hnízda (jinde zase včelí úly – záleží na kultuře dané rodiny), perníčky… Tohle je klasické cukroví, my ale uděláme vánoční KUKroví. Začneme úplně nejjednodušším typem KUKroví a to je nepečené.

Kokosové KUKličky pro všechny dětičky

Jenom takové tajemství, když přidáte do těsta trochu rumu, nebudou je chtít jen dětičky ;-)

100 g másla

80 g cukru

2 lžíce kakaa

2 vejce

100 g nadrcených piškotů

50 g strouhaného kokosu

Máslo rozdělíme na malé kousky, přidáme cukr, kakao, (pro odvážlivé rum) a vejce (nejlépe vám půjde vejce rozklepnout nožem s těžkou rukojetí – fyzika). Vše to zamícháme. Přidáme nadrcené piškoty (neboli piškotové drobečky) a kokos. Rukama prohněteme a tvarujeme do kuliček. Kuličky potom obalíme v strouhaném kokosu a dáme přes noc schladit do lednice.

COOKnews

KUKaččí hnízda

160 g piškotů
140 g moučkového cukru
2 lžíce mléka
1 lžíce kakaa
60 g másla

krém:
70 g moučkového cukru
50 g změklého másla
1 menší vejce

Piškoty rozmačkáme válečkem na vále nebo rozdrtíme v drtiči. Piškoty přidáme do mísy ke všem surovinám a pořádně promícháme (opět můžete přidat rum, samozřejmě pro dochucení). Těsto nechejte chvíli odpočinout. Mezitím si připravíme krém. Vejce utřeme s máslem a cukrem do hladkého krému. Třeme nejlépe stěrkou. Krém by měl být vláčný a nadýchaný. Potom vytvarujte z těsta hnízda a naplňte je krémem. Pokud nemáte cukrářský sáček, nandejte krém lžící. Pro lepší dojem hnízda můžete zapíchat nasekané mandle jako rozházené kukaččí peří. Kreativitě se meze nekladou a nezapomeňte, čím ošklivější hnízdo tím lepší.

KUKerníčky naší Anči

aneb recept mojí babičky

Své výtvory a vaše recepty nám můžete posílat na email: kuknews@seznam.cz. Nejlepší výtvory a recepty otiskneme v příštím čísle!

200 g cukru krupice
4 vejce
100 g kandovaného ovoce
150 g strouhaných ořechů
40 g másla
3 lžíce medu
1 lžička jedlé sody nebo prášku do pečiva
600 g hladké mouky
skořice, citronová kůra, tlučený hřebíček
1 lžíce kakaa

Cukr utřeme s vejci do pěny, pak přidáme kandované ovoce, ořechy, med (lepší je med trochu ohřát), máslo, na špičku nože skořice, citronovou kůru, tlučený hřebíček, kakao a mouku. Vše dobře zpracujeme. Nejdřív vařečkou a potom i dlaněmi. Těsto necháme nejlépe jeden den v lednici uležet. Z těsta vyválíme placku a vykrajujeme různé tvary. Po upečení můžeme ozdobit bílkovou polevou. Tvořte motivy s tématikou KUK!

To by bylo pro první díl naší rubriky vše. Doufám, že Vám chutnalo a že jste si vaření užili! Budu se na Vás těšit u dalšího dílu.

Chutím zdar!

Maty

kuk
klub uměleckých katastrof

www.kukdivadlo.cz

www.zelivize.webnode.cz

Autorka komiksu:
Nina Strnadová (KUKíci)

KUK news

Naši milí čtenáři,

už je to tak. Toto je poslední stránka tohoto čísla KUKnews. Děkuji všem přispěvatelům do tohoto čísla. Do toho dalšího můžete něco napsat i vy :-) Za celé KUK Vám z celého srdce přejeme krásné a pohodově strávené vánoční svátky, ať se stane co nejméně karambolů a můžete být se svými blízkými. Nezapomeňte si ozdobit vánoční stromeček KUKáckými ozdobičkami, upéct si KUKácké vánoční cukroví a sledovat KUKácké živé vysílání Želivize 19.12.2020. Doufáme, že jsme Vám našimi příspěvky zpříjemnili den a že už se těšíte na to, kdy tady bude další číslo!

Opatrujte se, užívejte si vánočních svátků a do nového roku Vám přejeme jen to nejlepší!

Za KUKnews Zuzka Sobková

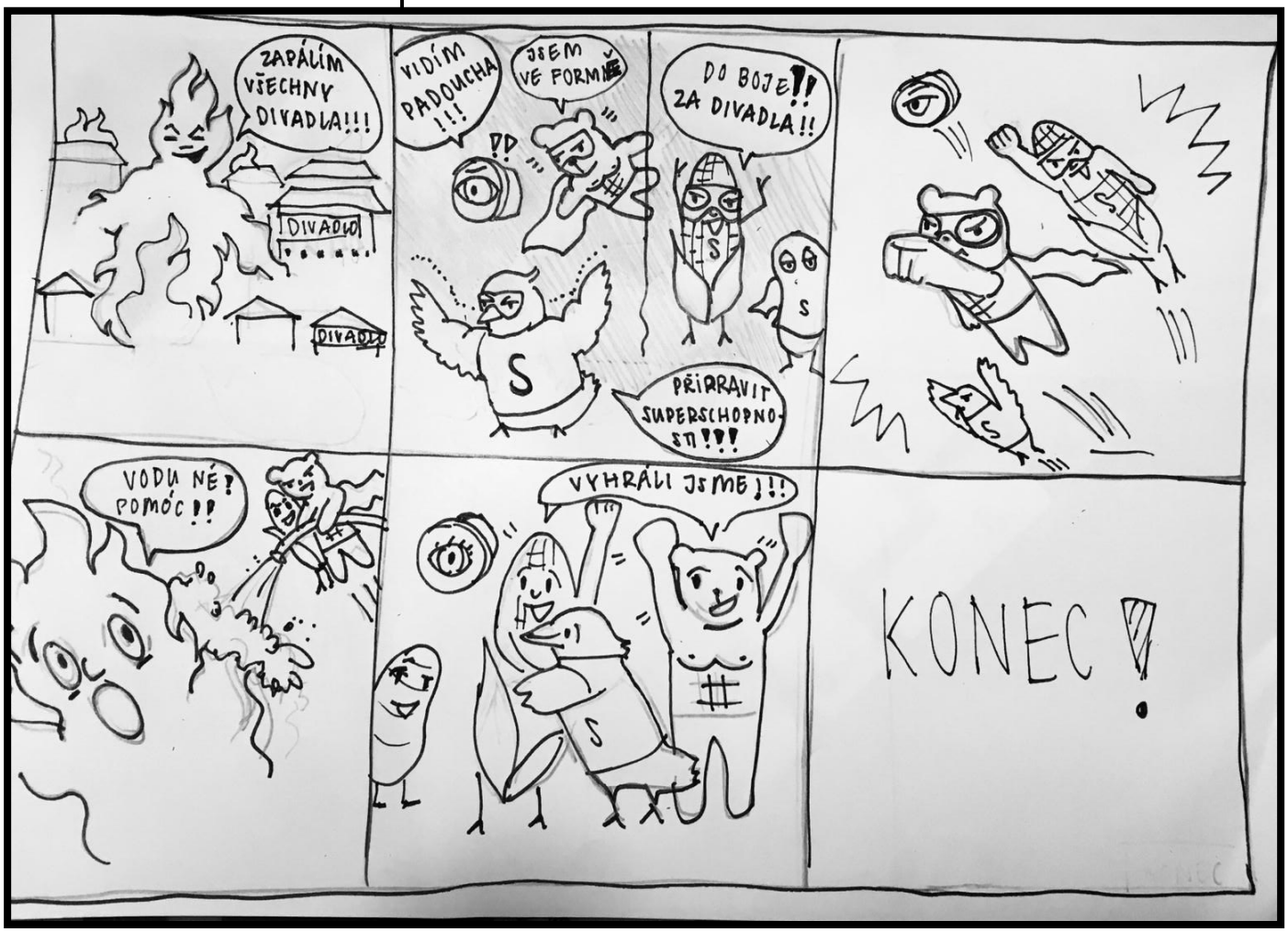

Zdobíme KUK stromeček s Toníkem

1. Připravte si –Nůžky, Lepidlo a Drátek pro pověšení.
2. Můžete si ozdůbku vyztužit čtvrtkou.
3. Vystřihněte obrys ozdoby.
4. Slepte k sobě ty kruhy s ouškem.
   Kdo chce mže mezi ně vlepit čtvrku.
5. To samé uděláme i s druhými koulemi.
6. A nastřihneme kolo s očkem ze spodu do půlky.
7. To uděláme to stejně i s druhým kruhem ale ze shora.
8. A vsuneme do sebe obě poloviny.(vyz obrázek dole)

9. A propíchneme ouško drátkem a zatočíme do háčku.

1. Připravte si **nůžky, lepidlo, drát na pověšení příp. pastelky na vybarvení**. Můžete připravit i čtvrtku na vyztužení.
2. **Vystřihněte** si obrys ozdoby.
3. **Slepte** obě dvě strany k sobě můžete si mezi ně vlepit čtvrtku.
4. **Propíchněte** si drátem ouško.
5. A **pověste** si ho na KUK stromeček.:-)

Fotografie Vašich KUK stromečků nám zasílejte na adresu kuknews@seznam.cz.

Autor: Toník Šimáček (KUKačky)